

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia **XXX** r.
[...](2022) **XXX** draft

ANNEX

SENSITIVE*
UNTIL THE ADOPTION

ZAŁĄCZNIK

do

KOMUNIKATU KOMISJI

**Zatwierdzenie treści projektu rozporządzenia Komisji w sprawie stosowania art. 101
ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii
porozumień specjalizacyjnych**

---

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

ZAŁĄCZNIK

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) .../...

z dnia XXX r.

w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii porozumień specjalizacyjnych

PROJEKT

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (EWG) nr 2821/71 Rady z dnia 20 grudnia 1971 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych¹,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 2821/71 upoważnia Komisję do stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej* w drodze rozporządzenia do niektórych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, wchodzących w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu, mających na celu specjalizację, włączając w to porozumienia niezbędne do jej osiągnięcia.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1218/2010 z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień specjalizacyjnych² zdefiniowano kategorie porozumień specjalizacyjnych, które zdaniem Komisji zasadniczo spełniają warunki zawarte w art. 101 ust. 3 Traktatu. W związku z ogólnie pozytywnymi doświadczeniami zgromadzonymi podczas stosowania tego rozporządzenia, które wygasa dnia 31 grudnia 2022 r., oraz w świetle wyników procedury przeglądu należy przyjąć nowe rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych.
- (3) Niniejsze rozporządzenie powinno spełnić dwa wymogi: (i) zapewnić skuteczną ochronę konkurencji oraz (ii) zagwarantować przedsiębiorstwom odpowiedni poziom pewności prawa. Aby osiągnąć te cele, należy wziąć pod uwagę potrzebę jak największego uproszczenia nadzoru administracyjnego i ram prawnych.
- (4) Na potrzeby stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu można zasadniczo przyjąć, że poniżej pewnego poziomu władzy rynkowej pozytywne skutki porozumień specjalizacyjnych są większe niż ich negatywny wpływ na konkurencję.

---

¹ Dz.U. L 285 z 29.12.1971, s. 46.

(*) Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 Traktatu WE (poprzednio art. 85 Traktatu EWG) stał się art. 101 Traktatu. Postanowienia te są zasadniczo identyczne. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do art. 85 Traktatu EWG lub art. 81 Traktatu WE należy rozumieć, w stosownych przypadkach, jako odniesienia do art. 101 Traktatu.

² Dz.U. L 335 z 18.12.2010, s. 43.

- (5) Na potrzeby stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu w drodze rozporządzenia nie jest konieczne określanie, jakie porozumienia mogą wchodzić w zakres stosowania art. 101 ust. 1 Traktatu. Przy indywidualnej ocenie porozumień na mocy art. 101 ust. 1 Traktatu należy uwzględnić kilka czynników, w szczególności strukturę rynku właściwego.
- (6) Przywilej wyłączenia przewidziany w niniejszym rozporządzeniu powinien być ograniczony do porozumień, w przypadku których można z wystarczającą pewnością założyć, że spełniają one warunki, o których mowa w art. 101 ust. 3 Traktatu.
- (7) Największe szanse na to, że porozumienia specjalizacyjne przyczynią się do poprawy produkcji towarów lub przygotowywania usług lub dystrybucji tych towarów lub usług będą wówczas, gdy strony wniosą uzupełniające się umiejętności, aktywa lub działania, ponieważ będą mogły koncentrować się na wytwarzaniu tych produktów lub przygotowywaniu tych usług, a przez to działać skuteczniej i oferować produkty po niższej cenie. Zakładając istnienie skutecznej konkurencji, konsumenci najprawdopodobniej w znacznym stopniu skorzystają z pozytywnych skutków takiej sytuacji.
- (8) Korzyści takie mogą wynikać z: a) porozumień, na mocy których strona lub strony całkowicie lub częściowo rezygnują z produkcji określonych towarów lub przygotowywania określonych usług na korzyść innej strony lub stron („specjalizacja jednostronna”); b) porozumień, na mocy których każda ze stron całkowicie lub częściowo rezygnuje z produkcji określonych, ale różnych towarów lub przygotowywania określonych usług na korzyść innej strony lub stron („specjalizacja wzajemna”), oraz c) porozumień, na mocy których co najmniej dwie strony zobowiązują się wspólnie wytwarzać niektóre towary lub przygotowywać niektóre usługi („wspólna produkcja”).
- (9) Stosowanie niniejszego rozporządzenia do usług dotyczy przygotowywania usług (a nie świadczenia usług). Przygotowywanie usług odnosi się do działań poprzedzających świadczenie usług na rzecz klientów (np. współpracy przy tworzeniu platformy, za pośrednictwem której świadczona będzie usługa). Świadczenie usług nie wchodzi w zakres niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem sytuacji, w których w ramach dystrybucji strony świadczą usługi przygotowane i dostarczają produkty wytworzone w ramach porozumienia specjalizacyjnego.
- (10) Zastosowanie niniejszego rozporządzenia do porozumień o specjalizacji jednostronnej i wzajemnej powinno być ograniczone do sytuacji, w których strony działają na tym samym rynku produktowym. Niekoniecznie jednak muszą one działać na tym samym rynku geograficznym. Ponadto pojęcia specjalizacji jednostronnej i wzajemnej nie wymagają od stron ograniczenia zdolności produkcyjnej – wystarczy, że ograniczą one wielkość swojej produkcji.
- (11) Aby specjalizacja przyniosła korzyści, nie pociągając za sobą całkowitego opuszczenia przez jedną ze stron rynku niższego szczebla niż produkcja, porozumienia o specjalizacji jednostronnej i wzajemnej powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia tylko wtedy, gdy obejmują zobowiązania do dostaw i zakupów. Zobowiązania do dostaw i zakupów mogą mieć charakter wyłączny, ale nie jest to konieczne.
- (12) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do porozumień o wspólnej produkcji zawieranych przez strony, które działają już na tym samym rynku produktowym, ale także przez strony, które dopiero chcą wejść na dany rynek produktowy dzięki

porozumieniu o wspólnej produkcji. Ponadto pojęcie porozumienia o wspólnej produkcji nie wymaga, aby strony ograniczyły swoją indywidualną działalność w zakresie wytwarzania towarów lub przygotowywania usług wykraczających poza zakres przewidywanego wspólnego porozumienia.

- (13) Można zakładać, że jeżeli udział stron we właściwym rynku produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego nie przekracza określonego poziomu, takie porozumienia zasadniczo niosą ze sobą korzyści gospodarcze w postaci korzyści skali lub zakresu lub też lepszych technologii produkcji, umożliwiając również konsumentom odniesienie słusznej części wynikających z tego korzyści.
- (14) W przypadku gdy produkty objęte porozumieniem specjalizacyjnym są produktami pośrednimi, które strona lub strony całkowicie lub częściowo wykorzystują jako produkty wejściowe do własnych produktów rynku niższego szczebla, które następnie sprzedają na rynku, wyłączenie przysługujące na mocy niniejszego rozporządzenia powinno zależeć również od tego, czy udział stron we właściwym rynku takich produktów rynku niższego szczebla nie przekracza określonego poziomu. W takim przypadku uwzględnienie jedynie udziału stron w rynku na poziomie produktów pośrednich prowadziłoby do przeoczenia potencjalnego ryzyka zamknięcia dostępu konkurentów do produktów wejściowych na poziomie produktów rynku niższego szczebla lub podniesienia cen na takie produkty.
- (15) Nie zakłada się, że w przypadku przekroczenia określonego w niniejszym rozporządzeniu progu udziału w rynku lub niespełnienia innych warunków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, porozumienia specjalizacyjne zostają objęte postanowieniami art. 101 ust. 1 Traktatu albo nie spełniają warunków art. 101 ust. 3 Traktatu. W takich przypadkach konieczne jest przeprowadzenie indywidualnej oceny porozumienia specjalizacyjnego w oparciu o art. 101 Traktatu.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać porozumień zawierających ograniczenia, które nie są niezbędne do osiągnięcia pozytywnych skutków płynących z porozumienia specjalizacyjnego. Co do zasady porozumienia zawierające pewne rodzaje poważnych ograniczeń konkurencji polegających na ustalaniu cen pobieranych od osób trzecich, ograniczaniu produkcji lub sprzedaży oraz podziale rynków lub konsumentów powinny być wykluczone z przywileju wyłączenia ustanowionego niniejszym rozporządzeniem bez względu na udział stron w rynku.
- (17) Dzięki ograniczeniu udziału w rynku, nieobejmowaniu wyłączeniem niektórych porozumień oraz warunkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu zasadniczo zadbano o to, by porozumienia, do których stosuje się wyłączenie grupowe, nie dawały stronom możliwości wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do istotnej części danych produktów lub usług.
- (18) Przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia może zostać wycofany na podstawie art. 29 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu³.
- (19) W celu ułatwienia zawierania porozumień specjalizacyjnych, które mogą wpływać na strukturę stron, okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia powinien wynosić 12 lat,

---

³ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1 – Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „porozumienie specjalizacyjne” oznacza porozumienie o specjalizacji jednostronnej, porozumienie o specjalizacji wzajemnej lub porozumienie o wspólnej produkcji;
  - 1) „porozumienie o specjalizacji jednostronnej” oznacza porozumienie między dwiema stronami lub większą liczbą stron działających na tym samym rynku produktowym, na mocy którego strona lub strony zgadzają się całkowicie lub częściowo zaprzestać produkowania niektórych produktów lub powstrzymać się od ich produkowania i nabywać je od drugiej strony lub pozostałych stron, które zgadzają się te produkty produkować i dostarczać;
  - 2) „porozumienie o specjalizacji wzajemnej” oznacza porozumienie między dwiema stronami lub większą liczbą stron działających na tym samym rynku produktowym, na mocy którego dwie strony lub większa liczba stron zgadzają się, na zasadzie wzajemności, całkowicie lub częściowo zaprzestać produkowania niektórych, lecz różnych, produktów lub powstrzymać się od ich produkowania i nabywać je od pozostałych stron, które zgadzają się je produkować i dostarczać;
  - 3) „porozumienie o wspólnej produkcji” oznacza porozumienie, na mocy którego dwie strony lub większa liczba stron zgadzają się wspólnie produkować niektóre produkty;
- b) „porozumienie” oznacza porozumienie, decyzję związku przedsiębiorstw lub praktykę uzgodnioną;
- c) „produkt” oznacza towar lub usługę, w tym zarówno towary lub usługi pośrednie, jak i towary lub usługi końcowe, z wyjątkiem usług dystrybucji i najmu;
- d) „produkcja” oznacza wytwarzanie towarów lub przygotowywanie usług, w tym w formie podwykonawstwa;
- e) „przygotowywanie usług” oznacza działania podejmowane na wyższym szczeblu obrotu niż świadczenie usług na rzecz klientów;
- f) „produkt będący przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego” oznacza produkt wytwarzany na podstawie porozumienia specjalizacyjnego;
- g) „produkt rynku niższego szczebla” oznacza produkt, do produkcji którego strona lub strony porozumienia używają, jako produktu wejściowego, produktu będącego przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego i który jest sprzedawany przez te strony na rynku;

- h) „rynek właściwy” oznacza właściwy rynek produktowy i geograficzny, do którego należą produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego, a w przypadku gdy takie produkty są produktami pośrednimi, które strona lub strony całkowicie lub częściowo wykorzystują na potrzeby własne jako produkty wejściowe do wytwarzania produktów rynku niższego szczebla – oznacza on dodatkowo właściwy rynek produktowy i geograficzny, do którego należą takie produkty rynku niższego szczebla;
- i) „przedsiębiorstwo konkurujące” oznacza rzeczywistego lub potencjalnego konkurenta:
  - 1) „rzeczywisty konkurent” oznacza przedsiębiorstwo, które działa na tym samym rynku właściwym;
  - 2) „potencjalny konkurent” oznacza przedsiębiorstwo, co do którego można realnie, a nie tylko teoretycznie zakładać, że gdyby porozumienie specjalizacyjne nie istniało, to takie przedsiębiorstwo zdecydowałoby się przeprowadzić, w terminie nie dłuższym niż trzy lata, konieczne dodatkowe inwestycje lub ponieść inne niezbędne koszty, aby wejść na rynek właściwy;
- j) „zobowiązanie do wyłączności w zakresie dostaw” oznacza zobowiązanie do zaniechania dostaw produktu będącego przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego na rzecz przedsiębiorstwa konkurującego innego niż strona lub strony porozumienia;
- k) „zobowiązanie do wyłączności w zakresie zakupów” oznacza zobowiązanie do zakupu produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego tylko od strony lub stron porozumienia;
- l) „wspólny” w kontekście dystrybucji oznacza działania, w których praca jest:
  - 1) wykonywana przez wspólny zespół, wspólną organizację lub wspólne przedsiębiorstwo lub
  - 2) prowadzona przez wyznaczonego wspólnie dystrybutora będącego osobą trzecią, na zasadzie wyłączności lub nie na zasadzie wyłączności, pod warunkiem że taka osoba trzecia nie jest przedsiębiorstwem konkurującym;
- m) „dystrybucja” oznacza dostarczanie produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia wyrażenia „przedsiębiorstwo” i „strona” obejmują odpowiednie przedsiębiorstwa z nimi powiązane.

„Przedsiębiorstwa powiązane” oznaczają:

- a) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia specjalizacyjnego, bezpośrednio lub pośrednio:
  - (i) jest uprawniona do wykonywania ponad połowy praw głosu,
  - (ii) jest uprawniona do powoływania ponad połowy członków rady nadzorczej, zarządu lub organów prawnie reprezentujących przedsiębiorstwo lub
  - (iii) ma prawo kierowania działalnością przedsiębiorstwa;

- b) przedsiębiorstwa, które – bezpośrednio lub pośrednio – mają w stosunku do strony porozumienia specjalizacyjnego prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- c) przedsiębiorstwa, w których przedsiębiorstwo, o którym mowa w lit. b), posiada, bezpośrednio lub pośrednio, prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- d) przedsiębiorstwa, w których strona porozumienia specjalizacyjnego wraz z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami, o których mowa w lit. a), b) lub c), lub w których dwa przedsiębiorstwa lub większa liczba przedsiębiorstw, o których mowa w lit. a), b) lub c), wspólnie posiadają prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a);
- e) przedsiębiorstwa, w których prawa lub uprawnienia wymienione w lit. a) wspólnie przynależą do:
  - (i) stron porozumienia specjalizacyjnego lub odpowiednich przedsiębiorstw z nimi powiązanych, o których mowa w lit. a)–d) lub
  - (ii) strony lub stron porozumienia specjalizacyjnego lub też przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw z nimi powiązanych, o których mowa w lit. a)–d), oraz osoby trzeciej lub osób trzecich.

TYTUŁ II

WYŁĄCZENIE

Artykuł 2 – Wyłączenie

1. Na podstawie art. 101 ust. 3 Traktatu oraz z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia stwierdza się, że art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień specjalizacyjnych.
2. Wyłączenie przewidziane w ust. 1 stosuje się w zakresie, w jakim takie porozumienia zawierają ograniczenia konkurencji wchodzące w zakres art. 101 ust. 1 Traktatu.
3. Wyłączenie przewidziane w ust. 1 stosuje się również do porozumień specjalizacyjnych, które zawierają postanowienia dotyczące przeniesienia praw własności intelektualnej na stronę lub strony lub udzielenia im licencji na te prawa, o ile postanowienia te:
  - a) nie stanowią podstawowego przedmiotu takich porozumień oraz
  - b) są bezpośrednio związane z takimi porozumieniami i konieczne do wprowadzenia ich w życie.
4. Wyłączenie przewidziane w ust. 1 stosuje się również do porozumień specjalizacyjnych, na mocy których:
  - a) strony akceptują zobowiązanie do wyłączności w zakresie zakupów lub dostaw lub
  - b) strony prowadzą wspólną dystrybucję produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego, a nie prowadzą samodzielnie ich sprzedaży.

TYTUŁ III

PROGI

Artykuł 3 – Progi udziału w rynku

1. Wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się pod warunkiem, że łączny udział stron w rynku nie przekracza 20 % na rynku właściwym lub rynkach właściwych, do których należą produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego.
2. W przypadku gdy produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego są produktami pośrednimi, które strona lub strony całkowicie lub częściowo wykorzystują na użytek własny do produkcji produktów rynku niższego szczebla, które strona ta lub strony te również sprzedają, warunkiem wyłączenia przewidzianego w art. 2 jest:
  - a) łączny udział w rynku nieprzekraczający 20 % na rynku właściwym lub rynkach właściwych, do których należą produkty będące przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego, oraz
  - b) łączny udział w rynku nieprzekraczający 20 % na rynku właściwym lub rynkach właściwych, do których należą produkty rynku niższego szczebla.

Artykuł 4 – Stosowanie progów udziału w rynku

Do celów stosowania progów udziału w rynku przewidzianych w art. 3 stosuje się następujące zasady:

1. udział w rynku oblicza się na podstawie wartości sprzedaży rynkowej; jeżeli dane dotyczące wartości sprzedaży rynkowej nie są dostępne, na potrzeby ustalenia udziału stron w rynku można wykorzystać dane szacunkowe oparte na innych wiarygodnych informacjach rynkowych, w tym na danych dotyczących wielkości sprzedaży rynkowej;
2. udział w rynku oblicza się na podstawie danych dotyczących poprzedniego roku kalendarzowego albo, alternatywnie, jeżeli poprzedni rok kalendarzowy nie jest reprezentatywny dla pozycji stron na rynku właściwym lub rynkach właściwych, udział w rynku oblicza się jako średnią udziałów stron w rynku w trzech ostatnich latach kalendarzowych;
3. udział w rynku przedsiębiorstw, o których mowa w art. 1 ust. 2 akapit drugi lit. e), przypisuje się w równych częściach każdemu przedsiębiorstwu, które ma prawa lub uprawnienia wymienione w art. 1 ust. 2 akapit drugi lit. a);
4. jeżeli udziały w rynku, o których mowa w art. 3, początkowo nie przekraczają 20 %, ale następnie wzrastają powyżej tego poziomu na co najmniej jednym z rynków objętych porozumieniem specjalizacyjnym, wyłączenie przewidziane w art. 2 stosuje się nadal przez okres dwóch kolejnych lat kalendarzowych po upływie roku, w którym próg 20 % został przekroczony po raz pierwszy.

TYTUŁ IV

NAJPOWAŻNIEJSZE OGRANICZENIA

Artykuł 5 – Najpoważniejsze ograniczenia

Wyłączenie przewidziane w art. 2 nie ma zastosowania do porozumień specjalizacyjnych, które, bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub w powiązaniu z innymi czynnikami, na które strony mają wpływ, mają na celu jedną z poniższych sytuacji:

1. ustalanie cen przy sprzedaży produktów będących przedmiotem porozumienia specjalizacyjnego osobom trzecim,
z wyjątkiem ustalania cen stosowanych wobec bezpośrednich klientów w kontekście wspólnej dystrybucji;
2. ograniczenie produkcji lub sprzedaży,
z wyjątkiem:
  - a) postanowień dotyczących uzgodnionej ilości produktów w kontekście porozumień o specjalizacji jednostronnej lub wzajemnej lub
  - b) postanowień dotyczących ustalania zdolności produkcyjnej i wielkości produkcji w kontekście porozumienia o wspólnej produkcji oraz
  - c) ustalania docelowych poziomów sprzedaży w kontekście wspólnej dystrybucji;
3. podział rynków lub klientów.

TYTUŁ V

PROCEDURA WYCOFANIA

Artykuł 6 – Wycofanie w indywidualnych przypadkach przez Komisję Europejską

1. Na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia, jeżeli uzna, że w danym przypadku porozumienie specjalizacyjne, do którego ma zastosowanie wyłączenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, wywołuje jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu.
2. Przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia może zostać wycofany na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w szczególności w przypadku, gdy:
  - a) rynek właściwy jest bardzo skoncentrowany oraz
  - b) konkurencja już jest słaba, w szczególności ze względu na:
    - (i) poszczególne pozycje rynkowe innych uczestników rynku lub
    - (ii) powiązania między innymi uczestnikami rynku utworzone w wyniku równoległych porozumień specjalizacyjnych.

Artykuł 7 – Wycofanie w indywidualnych przypadkach przez organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego

1. Organ konkurencji danego państwa członkowskiego – działając na podstawie art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 – może wycofać przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do terytorium tego państwa członkowskiego lub jego części, jeżeli uzna, że w danym przypadku porozumienie specjalizacyjne, do którego ma zastosowanie wyłączenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, wywołuje jednak skutki niezgodne z art. 101 ust. 3 Traktatu w odniesieniu do terytorium tego państwa członkowskiego lub jego części i jeżeli terytorium to ma wszystkie cechy odrębnego rynku geograficznego.
2. Przywilej wynikający z niniejszego rozporządzenia może zostać wycofany przez organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego na podstawie art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, w szczególności kiedy zachodzi którakolwiek z okoliczności określonych w art. 6 ust. 2 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8 – Okres przejściowy

Zakaz ustanowiony w art. 101 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. w odniesieniu do porozumień będących w mocy dnia 31 grudnia 2022 r., które nie spełniają warunków wyłączenia przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, ale spełniają warunki wyłączenia przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1218/2010.

Artykuł 9 – Okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.
2. Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2034 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula von der Leyen*